

(המשך מעמוד 23)
 לאחד הדברים הצדדיים במשרדי, שם אותה על השולחן, יוצא לרגע מהחדר.
 כ'אשר חזר — החבילה נעלמה. ממש נעלמה. הוא טוען שהיה לבדו בחדר — אבל החבילה נעלמה."
 על מקרה זה לא הוגשה אפילו תלונה למשטרה. הסיבה: הביטוח לא מכסה את הנזק, כי היהלומים היו שייכים כבר לסדר חר הזר שקנה אותם, ולא לחבר הבורסה. ביום ב' השבוע, היכה השודד האלמוני שוב בכיוון האחים פוזילוב.
 המתווך שלום באוכמן לקח מחדרם של האחים פוזילוב חבילה של 400 קאראט, הניח אותה על שולחנה, באולם הבורסה בבניין. לפתע, נקרא לטלפון. כאשר חזר, חשכו עיניו: החבילה נעלמה.
 היה זה או שכל היהלומנים הוועקו לחיפוש, והבניין נסגר ונסרק ממסד עד טפחות. שכן לולא היה זה טאגני, היה זה קומי: הבניין המוגן ביותר במדינה, שסידורי הביטוח בו עולים ליהלומנים הן-תועפות מדי חודש — נתגלה כפרוץ לכל רוח.
 לדברי נשיא הבניין, משה שניצר, זהו אחד המיבנים המוגנים ביותר בעולם — ממנו לא ניתן לגנוב, ואכן, צבא שלם של שומרים פרטיים — אנשי משרד-החירות מודיעין אורחי — מקיפים את הבניין יומם ולילה.
 כל אדם הרוצה להיכנס לבניין, חייב להודות לפני מחלקה שלמה של פקחים, להשאיר כפיקדון את תעודת-הזהות שלו. כן עליו לקבל אישור, בטלפון הפנימי, מאחד מחברי הבית, כי אכן הוא מוזמן. הוא מקבל גם תגית מיוחדת עם מספר,

דולרים, והמרוכז כולו בבניין אחד. בשנת 1972, לדוגמה, נעשו בבניין עיסקות ב-705 מיליון דולר. כל יום, נמכרת שם סחורה ב-3.5 מיליון דולר. הן-רעתק כזה ראוי לכל הביטוחן שאפשר לקנות בכסף.

איך לשדוד

יהלומים

בתנאי, כמובן, שהוא מגן אכן בפני גניבה.
 חקירת העולם הזה, השבוע, גילתה כמה דוגמאות לחורים גדולים וזועקים לעין במסך הביטוחן, האמור להיות בלתי-חדיר. ● איך להיכנס — בלי שידעו מי אתה? אתה ניגש לשולחן הביקורת בכניסה, מציג תעודה מזויפת, טוען כי הוזמנת על-ידי יהלומן מסויים. השומר נותן לך את הטלפון הפנימי. אתה מחייג למי שאתה רוצה, נענה על-ידי מזכירה, אומר לה כי באח להביא משהו לבעל המשרד, היא מאשרת לשומר לתת לך להיכנס. איך להיכנס לחדר-הכספות כמו כל יתר לומן — למרות שאינך כזה?
 לחדר-הכספות ניתן להגיע בשתי דרכים. האחת: במעלית המיוחדת, המורידה אותך ישירות לתוכו. שם ניצב בפתח המעלית שומר מזויין, הבודק כל מי שבא. השנייה: דרך הכניסה הנוספת, במדרגות היורדות מחניון המכוניות. שם אין איש בודק אותך, ואתה נכנס בקלות לחדר-הכספות, יחד עם יהלומנים אחרים. אלה הן רק שתי דוגמאות, לקלות בה ניתן לחזור לקודש-הקודשים. קיימות גם דרכים נוספות, שאין טעם לגלותן.

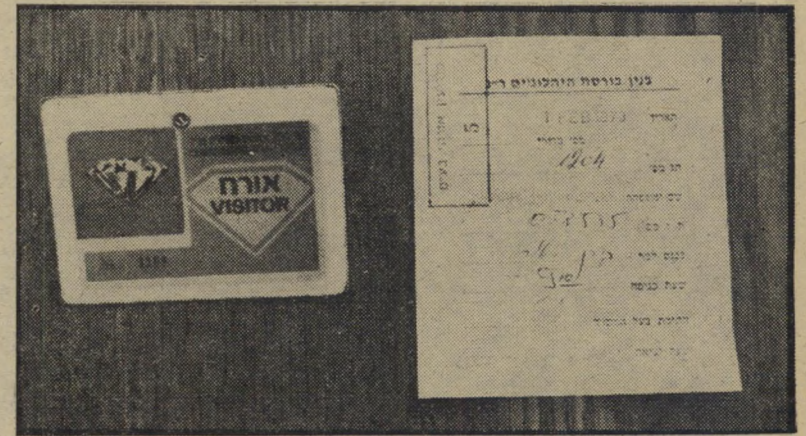

..לא לפרסום!

הרב הראשי שלמה גורן, שהופיע למסיבת גיבורי תוכנית הטלוויזיה חיים שכאלה בלוויית אשתו צביה, ערך הופעה של התנגדות לצילומים, הניח לצלמו בתנאי שהתמונות יהיו, "לא לפרסום!"

התאנוסים

לא! אני לא מצטלם! אני לא רוצה להצטלם!" הכריז הרב הראשי שלמה גורן ולרגע נדמה היה שכל המסיבה העליונה עומדת להתפוצץ.
 המעמד שהרב גורן היה צריך להשתתף בהנצחתו אמור היה להיות מעמד היסטורי: רגע הקמתה של אצולה חדשה בישראל. היה זה כנס גיבורי תוכניות הסינדרה הטלוויזיונית חיים שכאלה, שמאו השתתפו מאות אלפים בישראל בחוויות האינטימיות שלהם ובסודות חייהם, הם הפכו לנכס לאומי. למרות שכמעט כל גיבורי התוכנית שייכים בעצם מאז ומתמיד לאותו מעמד — ל"מישפחות הטובות" של ישראל — ולא רק שהכירו האחד את השני

תגי' בטחון

כל זר הנכנס לבניין חייב לתלות על בגדו, במקום גלוי לעין, תג' פלסטיק בולט המציין כי הוא אורח. כן מקבל כל זר אישור המפרט את זמן ויעד כניסתו ויציאתו. אישור זה חייב להיות מוחתם על-ידי המישרד אליו נכנס הזר, ולא, לא יוכל הזר בצאתו לקבל בחזרה את תעודת-הזהות שלו. ובכל זאת?

אותה עליו לעמוד על דש-ביגדו, כדי שידעו הכל כי זר טובב בבית. בצאתו, עליו להחתיים את היהלומן אליו הוא בא על טופס המאשר מתי יצא מהמשרד. אין אפשרות לעזוב את הבניין בלי החתימה המאשרת.
 בהיכנס הזר למעלית, משגיחות עליו עיני מצלמות טלוויזיה בלתי-נראות. בהגיעו לקומה המבוקשת, אין הוא יכול להיכנס למשרד המבוקש סתם כך. עליו לצלצל בפעמון, להזדהות באינטרקום — ורק אז נפתחת הדלת.
 אם השמירה על קומות המשרדים היא ללא תקדים, הרי השמירה על לבו של הבית — חדר הכספות השוכן במרתף — כפולה ומכופלת. דלת סורגית-פלדה עבים חוסמת את הכניסה למי שאינו חבר הבית. בפנים סובבים שומרים מזוינים, דלתות משוריינות נוספות מובילות — לאחר בדיקות — אל קודש-הקודשים — הכספת עצמן. אלה נפתחות רק לפי סימנים סודיים ביותר.

לא לשווא אמר שניצר לפני כמה ימים: אחרי סינדיקט היהלומים בלונדון — בניין הבורסה שלנו הוא אחד המיבנים השמורים ביותר בעולם. יש לנו משטרה מיוחדת, במדים ובלי מדים, הנמצאת בתפיד יומם ולילה. עיניים אלקטרוניות ומצלמות סמויות של טלוויזיה במעגל סגור עוקבים אחרי הנכנסים היוצאים מכל פיר. נה. אינך יכול להפתיע איש במשרדים. תמיד רואים אותך על המסך הקטן."
 גם היהלומנים עצמם, ברובם — למרות השורה הרב הנגרם להם בגלל סידורי הביטוחן — סבורים כי הם נחוצים, כדי להבטיח את רכושם, השווה מאות מיליוני

בעלי השפמים

ישראל, קצין מישטרה לשעבר וכיום מנהל חברת קו צינור הנפט, בשיחה עם מילא ברנר, מבעלי החברה הימית-להובלת-פרי, שהוא מעבירו של עזר וייצמן. במרכז: אפריים קצ'לסקי.